

PETRA MATTUS

Sattuman lahja

PARANTAJAN omaelämäkerta
ja henkistä opastusta

Sattuman lahja

© Petra Mattus 2016

Kansikuva: Petra Mattus

Päällys ja taitto: BoD – Books on Demand

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN 978-952-330-627-1

PETRA MATTUS

Sattuman lahja

PARANTAJAN omaelämäkerta ja henkistä
opastusta

Sydämelliset KIITOKSET kaikille,
jotka ovat auttaneet kirjan toteuttamisessa,
erityisesti Sari Seesteilälle
tekstin hienovaraisesta oikolukemisesta ja kritiikistä,
sekä Iisakille, rakkaalle miehelleni,
avusta ja rohkeudestaan.

Sisällys

Johdanto	7
Lapsuuden taustakuviot	9
Oma elämä alkaa	21
Pohjoisen kosketus	28
Sattumien johdatus	32
Vihkimys	44
Valkoinen avaruus	55
Hillan ruusut	63
Rakkauden tuli	70
Kivisydän	79
Kotka ja kolmio	89
Puuttuva pala	96
Muuntumisen Valo	103
Hieman hoitotyöstäni	118
Sivuja sinulle	128
Kirjalista	140
Voimalauseita / Mantroja	142

Huomautus: Tekstissä *tähdillä merkityt nimet on muutettu.

*"Parantajan työ on muista hoitomuodoista riippumaton, itsenäinen hoitomuoto."

Se ei korvaa virallista lääketiedettä, siihen liittyviä tutkimuksia, lääkehoitoja tai muita hoitoja, toimenpiteitä ja ohjeita.

*"Lukija on itse vastuussa terveytensä koskevista päätöksistään."

(*Lainaus kirjasta Sielu matkalla vapauteen/ Katrina Berg)

Johdanto

Elämäni on ollut rikas monella tavalla ja se on tarjonnut sellaisiakin mahdollisuuksia, joita nuorempana en voinut kuvitellakaan. Kahdenkymmenen vuoden aikana on muutaman kerran mielessäni vilahtanut ajatus kirjan kirjoittamisesta. Arvelin silloin: ”Ehkä joskus vanhuuden päivillä”. Viime kesänä ajatus tuli täysin odottamattomana ja hyvin voimallisena esille. Sanoin sille: ”Katsotaan myöhemmin, en ainakaan nyt voi sellaista miettiä, hilla-aika juuri alkamassa – kaiken muun lisäksi”. Mutta mieleni välitti tekstin pätkiä, otsikoita, aiheita sekä ohjeita kuinka edetä. Kirjoitin ne ylös ja keräsin paperit pieneen laatikkoon. Yhtäkkiä olinkin alkanut kirjoittamaan kirjaa kesken kaiken kiireen.

Aistin ohjauksen lähteenä ihanan valoisan energian, joka antoi kirjalle selkeät raamit:

”Omaelämäkerta shamaani-elämästä kvanttienergiaan”.

Kirjassa kuvaillaan henkilökohtaista matkaani molempien energioiden välillä. Lapsesta saakka olin tuntenut sisimmässäni syvää kaipuuta johonkin – tietämättä mitä etsin. Elämäni tapahtumat ja kokemukset veivät minua silti koko ajan kaipuuni suuntaan, vaikka en voinut nähdä sitä.

Pääset mukaan matkalle elämäni todellisuuteen, jossa on ollut epävarmuutta ja ihmeellisiä sattumia, myös pettymyksiä, vaarallisia ja hauskojakin tilanteita sekä rakkautta, kauneutta ja täyttymystä. Nämä kaikki muodostavat koskettavan kokonaisuuden, jossa käytännön elämä ja henkinen kehitys ovat vahvasti nivoutuneet toisiinsa. Samalla haluan inspiroida sinua katsomaan omaa elämäsi laajemmasta näkökulmasta, tunnistaaksesi elämäsi viestit – ja rohkaista sinua kulkemaan oman kaipuusi suuntaan avoimin mielin, sillä se vie sinua eteenpäin päämäärääsi kohti, vaikka et tietoisella tasolla tietäisikään mitä se on.

Puhun sinulle sillä suomen kielellä, jonka olen omaksunut täällä pohjoisessa elettyäni jo yli 35 vuotta – tultuani 22 vuoden ikäisenä Länsi-Saksasta Suomeen.

Sattumaa

– kuten suuri osa ihmisistä sen käsittää –
ei ole.

Se sisältää aina informaatiota.

Se tarjoaa viestin tai mahdollisuuden,
ja me itse päätämme, miten siihen suhtaudumme.

Lapsuuden taustakuviot

Kihlapari oli iltakävelyllä. Oli helmikuu, kylmä ja pimeä. Nuori mies yritti houkutella kihlattunsa suojamuurin päälle. Muurin takana oli Gersprenz-joki.

Nuori nainen ei uskaltanut nousta muurille, pelkäsi ajatusta, että kihlattunsa saattaisi työntää hänet alas tulvivaan jokeen, että kaikki ongelmat katoaisivat virran mukana.

Nuori mies oli isäni, nuori nainen äitini, minä äidin kohdussa.

Heidän rakkautensa oli suuren ongelmavyöhdin puristuksessa. Molempien vanhemmat olivat heidän avioliittoaan vastaan. Olosuhteiden pakosta, raskauden takia, he menivät maaliskuussa 1958 naimisiin. Minä synnyin kaksi kuukautta myöhemmin.

□

Isä opiskeli opettajaksi, äiti oli toimistossa töissä. Asuimme Dieburgissa, isän perheen lähetytyillä.

Kun olin vähän yli vuoden ikäinen, isä otti minut ja vei äidin perheen luo Odenwaldiin sillä tarkoituksella, että minut jätetään sinne toistaiseksi. Äidilleni hän ei maininnut sanaakaan suunnitelmastaan. Kun äiti tuli työstä kotiin, hän järkyttyi, kun minut ja tavarani oli viety pois, eikä kukaan tiennyt mitään.

Siten olin sekä joutunut että päässyt uuteen kotiin. Äidin perhe asui pienessä maalaiskylässä Odenwaldin alueella. Heillä oli pieni maatila, missä oli viljapeltoja, perunamaata, omenapuita, muutamia lehmiä, sikoja ja kanoja, pääasiallisesti omiksi tarpeeksi. Talossa asui silloin, ukin ja mummin lisäksi, äidin nuorempi sisko, ukin äiti sekä mummin isä. Kissakin oli.

Vanhempani tulivat käymään 50 kilometrin päästä viikonloppuisin, katsomaan minua.

□

Puolentoista vuoden kuluttua, vähän ennen siskoni syntymä, vanhempani hakivat minut luokseen Dieburgiin. Asuimme silloin isän perheen talossa. Se oli vaikeaa aikaa. Minusta kaikki tuntui niin vieraalta. Itkin paljon ja torjuin äitiäni. Halusin takaisin mummolaan, sillä se oli ollut minulle koti.

Kun veljeni syntyi pari vuotta myöhemmin, äiti päätti, että sitä lasta ei ota

kukaan häneltä pois. Niin oli tavallaan käynyt minun ja siskon kohdalla, koska isän sukulaiset sekaantuivat jatkuvasti perheemme asioihin. Äiti keskittyi pikkulapsensa hoivaamiseen ja kaikki rakastivat poikaa.

Minut vietiin lastentarhaan, kuten oli tapana monessa perheessä. Se oli heti alusta lähtien kuin painajaista, sillä naapurin isommat pojat kiusasivat ja hakkasivat minua. Kolmannen päivän jälkeen en enää suostunut lähtemään sinne, eikä onneksi tarvinnutkaan.

Vähitellen elämä oli alkanut tuntua paremmalta, normaalilta, ja epämiellyttävien asioiden rinnalla tapahtui myös paljon hyvää. Silti on samalta ajanjaksolta, viiden ikäisenä, piirtynyt mieleeni eritasoinen aistimus, hetkestä, jonka koin syvällisesti: Äiti oli kutsunut meitä sisään leikkimästä iltapalalle. Sisko meni sisälle, minä jäin istumaan maahan. Tuntui hyvin yksinäiseltä, kun aurinko laski loistavana punaisena pallona taivaanrannan taa, ja minua valtasi voimakas kaipuu sinne jonnekin, auringon tuolle puolen.

Syksyllä muutimme omaan uuteen taloon toiselle puolelle kaupunkia. Talo oli suuri. Muutto toi mukanaan paljon uusia asioita ja uusia ihmisiä. Silti odotin aina innolla niitä viikonloppuja kun kävimme Odenwaldissa. Silloin tällöin sain jäädä sinne muutamaksi viikoksi, ja mummin kanssa ruokimme kotieläimiä sekä kuljimme pelloilla. Ukki kävi lähikaupungissa töissä, hän oli timantti-hioja. Elämä täällä oli niin erilaista, paljon mielenkiintoisempaa ja vapaampaa. Olin siihen kiinnostunut jo silloin kun elin siellä pikkulapsena puolentoista vuoden ajan.

Dieburgissa sen sijaan elämä tuntui välillä aika tylsältä, varsinkin sunnuntaisin. Parempiin vaatteisiin pukeutuneena piti varoa, etteivät ne likaannu, joten leikit tai tekemiset olivat rajoitetut. Se oli joskus vain nukenvaunujen edestakaisin työntämistä pihalla sekä aamupäivällä kirkossa käymistä.

Eräänä päivänä huomioni kiinnittyi suureen, noin metrin korkuiseen kynttilään, joka oli saarnatuolin vasemmalla puolella. Kysyin Margot-tädiltä: ”Miksi se on siinä?” Hän sanoi sen olevan ”ikuinen valo”. Panin merkille, että kynttilä oli joka sunnuntai vähän lyhyempi, joten kysyin: ”Mitä tapahtuu kun se ikuinen valo sammuu?” ja tati vastasi: ”Sitten tulee maailmanloppu.”

Monien viikkojen aikana kynttilä oli palanut vähitellen matalammaksi ja aloin huolestua maailmanlopun tulosta. Jonain sunnuntaina sitten kynttilä oli jo niin pieni, että olin varma sen tapahtuvan aivan kohta. Ajatus ahdisti. Peloisani menin seuraavana pyhänä kirkkoon ja katsoin heti, vieläkö kynttilä paloi?

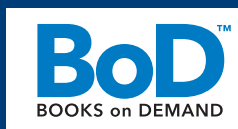
Syvä nimeämätön kaipuu, jonka Petra tunsi sisimmässään, tietämättä mitä etsi, johdatti häntä pitkälle matkalle pohjoiseen, Lapin luontoon, ja sen kautta parantavan energian maailmaan. Hän kertoo sinulle elämänsä ihmeellisistä sattumista. Hän kertoo myös epävarmuudesta ja pettymyksistä, vaarallisista ja hauskoistakin tilanteista, sekä rakkaudesta, kauneudesta ja täyttymyksestä. Nämä kaikki muodostavat koskettavan kokonaisuuden, jossa käytännön elämä ja henkinen kehitys ovat vahvasti nivoutuneet toisiinsa. Samalla hän inspiroi sinua katsomaan omaa elämääsi laajemmasta perspektiivistä tunnistaaksesi elämäsi viestit ja rohkaisee sinua kulkemaan oman kaipuusi suuntaan. "Sivuja sinulle" osiossa löydät aiheesta avartavaa tietoa ja vahvistavaa opastusta, jotka auttavat sinua eteenpäin matkallasi. Kirjasta välittyy Valoa ja Voimaa juuri Sinulle. Sattumaa ei ole.

Petra Mattus on syntynyt Länsi-Saksassa 1958. Sisäistä johdatustaan rohkeasti seuraten hän löysi 22 vuoden iässä tiensä Suomen Pohjois-Lappiin, missä hän toimii energiaparantajana sekä henkisenä opastajana.

ISBN: 978-952-330-627-1

www.bod.fi